

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/94/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821202747
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821202747.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barbarou Kovalikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o. so sídlom Mýtna 48,811 07 Bratislava IČO: 35 831 154 zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát AK Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: D. M., O.. XX. XX. XXXX, Ď.D. XX, XXX XX Ď., zastúpenej: JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o. so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 6.172,30 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie 40,14 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,14 eur od 03. 05. 2019 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,07 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26. 11. 2021 domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 6.172,3 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 03. 05. 2019 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Podanie návrhu žalobca odôvodnil tým, že Žalobca a Žalovaná uzatvorili spolu dňa 05. 04. 2017 zmluvu o pôžičke č. 7180629/1720008664 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 7.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala Žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 108,56 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 13.027,2 eur (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradila Žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 2.770,09 eur. Podľa ust. §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Vzhľadom na to, že Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca listom z dňa 27. 02. 2019 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovanú upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19. 04. 2019 úver zosplatiť, o čom bola Žalovaná informovaná listom z dňa 27. 04. 2019 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke

splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaná dostala do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa Žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 9.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 6.172,3 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 729,81 eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mala Žalovaná uhradiť sumu 8.885,19 eur/označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatení akontácia Spolu Istina (Eur) 23 108,56 2496,88 6388,31 = 8.885,19. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaná uhradila sumu 2.770,09 eur. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si Žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 57,2 eur/označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením, t. j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy Žalovanej ku dňu podania návrhu tvorí: Istina (bez akontácie) + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady (bez akontácie) = Dlžná suma 8.885,19 eur + 57,2 eur - 2.770,09 eur = 6.172,3 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 57,2 eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 729,81 eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 6.172,3 eur - 0 eur = 6.172,3 eur.

3. Žalobca pripojil k žalobe plnú moc + osvedčenie o registrácii pre DPH, zmluvu o spotrebiteľskom úvere, splátkový kalendár, predžalobnú upomienku + doručenkú k nej, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, notársku zápisnicu č. N 3283/2017.

4. Žalovaná sa k podanej žalobe vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 09. 02. 2022. V podaní právny zástupca žalovanej uviedol, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom. Žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neuniesol dôkazné bremeno. Podľa názoru žalovanej zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti. Žalobca v podanom žalobnom návrhu uvádza, že najskôr zaslal žalovanej predžalobnú upomienku a následne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobovať žiadne

právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. V zmysle Uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 28. 01. 2011 sp. zn. 5Cdo/129/2010: „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t. j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t. j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t. j. osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť). Posudzovanie situácie z objektívneho hľadiska posilňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.“ Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dostalo do sféry dispozície žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Taktiež zo strany žalobcu nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky v zmysle § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka. Na základe vyššie uvedeného teda žiada žalovaná žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Právny zástupca žalobcu na výzvu súdu, ako skúmal bonitu žalovanej, zaslal dňa 30. 03. 2022 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že príjem žalovanej bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne. Žalovaná uviedla mesačné finančné náklady vo výške 0,- eur, u klientky bol vykonaný dopyt do NRKI zo dňa 05. 04. 2017, ktorým boli zistené reálne náklady vo výške 255,- eur. Pôžička bola čiastočne konsolidačná, pretože žalovaná sa zaviazala zo schvaľovanej pôžičky uhradiť pôžičku č. 7174095, ktorá bola v registri NRKI vedená pod číslom 000100130226803 s výškou mesačnej splátky 102,20 eur. Z tohto dôvodu bola výška mesačnej splátky z NRKI znížená z hodnoty 255-102 na sumu 153,- eur. Žalovaný - Žiadateľ uviedol iné mesačné výdavky vo výške 0,- eur. Životné minimum v čase posudzovania žiadosti bolo vo výške 198,09 eur, preto bolo pre účel posúdenia schopnosti splácať upravené na výšku exekvovateľného zákonného minima (60 %) u žiadateľa vo výške 118,854 eur. Disponibilný príjem žalovanej v čase posudzovania bol vo výške 130,15 eur. Mesačná splátka úveru bola vo výške 108,56 eur a tak má žalobca za to, že bonita žalovanej bola riadne preskúmaná.

6. Dňa 09. 06. 2022 súd uznesením sp. zn. 4Csp/94/2021-140 pripustil zmenu účastníka z právneho predchodcu žalobcu na nového žalobcu, a to na základe návrhu na zmenu účastníkov konania na strane oprávneného na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok.

7. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 09. 06. 2022 vzal žalobu v sume 40,14 eur späť.

8. Následne sa právny zástupca žalobcu vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 18. 06. 2022, v ktorom uviedol k námietkam žalovanej týkajúcim sa zosplatnenia žalovanej pohľadávky, že v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Podľa ust. 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka : „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok

ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené, nakoľko bola žalovaná preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 12/2018, bola ich právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky zo dňa 27. 02. 2019 vyzvaná na zaplatenie, pričom bola zároveň upozornená na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaná riadne prevzala dňa 04. 03. 2019. Doručka bola konajúcemu súdu predložená ako príloha spolu so žalobou. Nakoľko zo strany žalovanej neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19. 04. 2019, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 27. 04. 2019, doručkou preto žalobca nedisponuje. Zároveň uviedol, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t. j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaná sa preto mohla o zosplatenie dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Súčasne však žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodíť záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaná sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámila. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručku alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaná tak pozitívne vedela aj s ohľadom na bod 9.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11. 05. 2021, č. k. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplateniu pohľadávky, kde samotné zosplatenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukázal na Uznesenie tohto súdu, č. k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22. 04. 2021, bod 6.3 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. Navrhol, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 6 074,96 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 6.115,10 eur od 03. 05. 2019 do 31. 01. 2022, úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 6.074,96 eur od 01. 02. 2022 do dňa zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

9. Súd vo veci pojednával dňa 09. 08. 2022. Žalobca, právny zástupca žalobcu sa na pojednávanie nedostavili, právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neprítomnosť a žiadal rozhodnúť bez jeho prítomnosti. Právny zástupca žalovanej taktiež ospravedlnil svoju neprítomnosť.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to zmluvy o pôžičke, zmluvných podmienok, predžalobnej upomienky, fotokópie doručky, prehľadu splátok a úhrad, splátkovým kalendárom, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti, notárskej zápisnice, vyjadreniami žalobcu a žalovanej ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

11. Pôvodný veriteľ a žalovaná ako klient uzavreli dňa 05. 04. 2017 zmluvu spotrebiteľskom úvere. Žalovaná sa zaviazala splatiť schválený úverový rámec vo výške 7.000,- eur v 120 mesačných splátkach vo výške 108,56 mesačne. Medzi zmluvnými stranami bol dohodnutý úrok vo výške 14,90 %. RPMN bola 14,90 %, priemerná RPMN 8,99 %, najvyššia prípustná výška odplaty 18,72 %. Splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Súčasťou tejto zmluvy bol aj súhlas so spracovaním osobných údajov a vyhlásenie klienta.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27. 02. 2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky a ak do 05. 04. 2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2018, bude oprávnený úver zosplatiť.

13. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 27. 04. 2019 právny predchodca žalobcu uviedol, že dlh žalovanej sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlhu vo výške 6.691,14 eur.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Podľa § 7 ods. 16 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

22. Podľa § 7 ods. 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a. poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
b. posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver

23. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

24. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom

25. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom

26. Podľa ustanovenia § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

27. V ustanovení § 145 ods. 1 CSP sa uvádza, že ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví s tým, že v ustanovení § 146 ods. 1, 2 CSP sa uvádza, že súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd v danom prípade, keďže k späťvzatiu v časti 40,14 eur došlo pred začatím konania ako aj pred predbežným prejednaním sporu a pojednávaním, súd konanie v časti o zaplatenie 40,14 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 40,14 eur od 03. 05. 2019 do zaplatenia zastavil.

29. Súd sa ďalej zaoberal aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom.

30. V danom prípade, napriek výzve súdu žalobca nepreukázal, žeby jeho právny predchodca postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru žalovanej, keďže síce preukázal, že zisťoval jeho úverovú zaťaženosť v úverovom registri, avšak zákonodarcu uložil veriteľovi povinnosť zistiť sociálnoekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovanej, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje

ktoré dlžník veriteľovi uvedie, si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon vyplývajú aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 (Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkaus a ďalší) zo dňa 18. 12. 2014, keď európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveryschopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Tieto závery napokon vyplývajú aj z nálezu Ústavného súdu ČR III.ÚS 4129/18 zo dňa 26. 02. 2019 a rozsudkov Najvyššieho súdu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25. 07. 2018 a 33Cdo/201/2018 zo dňa 20. 03. 2019. Žalovaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05. 04. 2017 kolónku „Iné mesačné výdavky“ ponechala prázdnu a na žiadnom inom mieste v spise sa nenachádza informácia o tom v akej výške sú uvedené výdavky žalovanej. Vo vyjadrení žalobca v rozpore s predloženou zmluvou uviedol, že zistené iné mesačné výdavky boli vo výške 0,- eur.

31. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je podľa súdu dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver.

32. Pri overovaní bonity žalovanej nemal právny predchodca žalobcu k dispozícii údaje o príjmoch a výdavkoch žalovanej, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti žalovanej o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že v konaní žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta (žalovaného). Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou neobstaranosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posudzovať bonitu spotrebiteľa.

33. Podľa súdu teda nastala zákonná fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 2 vety druhej a tretej zákona č. 129/2010 Z. z.

34. Zároveň však súd vychádzal zo záveru o nemožnosti predčasného zosplatnenia úveru a to s poukazom na § 11 ods. 2 vetu prvú zákona č. 129/2010 Z. z. po zohľadnení zásady „a minori ad maius“ vzhľadom na to, že dospel k záveru o hrubom porušení povinnosti veriteľa v súvislosti so zisťovaním a preverovaním schopnosti žalovaného splácať úver. Z toho dôvodu bolo nutné aplikovať aj vetu prvú citovaného zákonného ustanovenia. Súd preto predčasné zosplatnenie úveru vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon veriteľa pre rozpor so zákonom, teda citovaným zákonným ustanovením a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka.

35. V kontexte s vyššie uvedeným právnym záverom súd preto posudzoval aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.05.2022 v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia spomínanej zmluvy.

36. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

37. V danom prípade konečná splatnosť úveru podľa zmluvy mala nastať až 20. 04. 2027, čo znamená, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 05. 2022 ešte nenastala konečná splatnosť úveru a teda predmetom postúpenia pohľadávky bol takzvaný živý úver, teda úver, ktorý nebol splatný a preto spomínaná zmluva o postúpení pohľadávok je v rozpore s týmto zákonným ustanovením, a teda je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Znamená to nedostatok vecnej aktívnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

38. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky, teda svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, súdu neostávalo iné ako žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietnuť.

39. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Ako vyplýva z § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

42. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplata sumy 6.172,3 eur. Súd konanie v časti o zaplata 40,14 eur zastavil z dôvodu, že žalovaná uvedenú sumu zaplatila po podaní žaloby a teda zavinila zastavenie konania. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mal úspech v rozsahu 0,65 % a neúspech v rozsahu 99,35 %. V zmysle § 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak súd priznal úspešnejšej žalovanej voči žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 98,70 % (99,35 %- 0,65 %). O samotnej výške týchto trov konania bude v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.